

Matouš Pavlík:

Kanoistika v ČR 2004-2013

Posudek diplomové práce

Autor ve své diplomové práci navazuje na práci bakalářskou z roku 2012, která ale byla věnována pouze rychlostní kanoistice. Zřejmě proto formuloval její cíl stejně - „zpracovat historii české rychlostní kanoistiky od roku 2004 do roku 2013 a navázat na publikaci *90 let kanoistiky v Českých zemích*“ (s. 12). Přitom se ve své diplomové práci zabývá nejen rychlostní kanoistikou, ale i kanoistikou na divoké vodě! Závěrečný mezník – rok 2013 – zvolil proto, že dosažené výsledky měly být použity v publikaci ke stoletému výročí založení Českého svazu kanoistů v roce 2013. Rozšířme proto autorem poněkud vágně formulovaný cíl na „zpracování výsledků, jichž česká kanoistika dosáhla v uvedeném období na velkých mezinárodních závodech a na mistrovství České republiky“. Obdobně nepřiliš přesně je formulována kapitola představující metody, kterých autor použil.

Jak se podařilo stanovený cíl naplnit? Autor rozdělil téma na dvě části – narativní a statistickou, přičemž první má zhruba 160 stran a druhá 120 stran. V obou pak odděleně sledoval jednak rychlostní kanoistiku, jednak kanoistiku na divoké vodě. V narativní části postupoval chronologicky, podle jednotlivých let, a to podle jednotného schématu, který použil už v bakalářské práci a který vycházel z předchozích diplomových prací Jana Boháče (pro období 1983-93) a Pavla Hottmara (pro období 1994-2003), na které navazoval. V oddíle o rychlostní kanoistice se krátce věnoval organizaci rychlostní kanoistiky v tom kterém roce a poté komentoval výsledky seniorské, juniorské a maratónské reprezentace. V oddíle o kanoistice na divoké vodě je schéma obdobné – na stručné shrnutí organizačních změn navazuje komentář výsledků ve slalomu, ve sjezdu a v juniorských soutěžích. Tento postup byl dán apriorně a autor práce ho nikterak nerozvinul. Obdobně bylo dáno předem i schéma statistické části, opět rozdělené na obě odvětví kanoistiky.

V čem tedy spočívá autorův přínos? Především v pečlivě zpracovaných statistikách, jež postihují přehledy míst, kde se konaly velké mezinárodní soutěže, dále umístění českých kanoistů postupně na olympijských hrách, mistrovstvích světa seniorů a juniorů, mistrovstvích Evropy seniorů a juniorů, umístění na Akademickém mistrovství světa, v závodech Světového poháru a v závodech pořádaných olympijskými institucemi pro mládež. Dále jsou uvedeny přehledy získaných medailí na těchto soutěžích a přehledy mistrů České republiky v jednotlivých kategoriích. Nicméně ani ve statistické části se autor nevyvaroval některých poklesků. Například brazilské město Foz do Iguaçu umístil do

Německa (s. 224), z neznámého důvodu smíchal Akademická mistrovství světa s Mistrovstvím Evropy do 23 let (s. 198-202) ad.

K narativní části mohu mít jen dílčí připomínky, protože se jedná jen o komentování přiložených statistik. Nicméně i zde je třeba dodržovat přesnost pojmů. Autor často využívá kanoistický slang – „deblkajak, čtyřkajak, singlkanoista, singlír“ apod. (např. s. 47) – což by v odborné práci být nemělo. Někdy používá termín „Světový pohár“ a o několik řádků dále „světový pohár“. Rovněž často nesprávně přepisuje místní jména do češtiny – např. Bydgošť (s. 53) či již zmíněný Foz do Iguassu (s. 130). Pro mě nejhorším přečinem byly záměna Olympijských her mládeže (Youth Olympic Games) za Evropský olympijský festival mládeže (European Youth Olympic Festival), který navíc umístil do asijského Singapuru!

Závěr: Práce je zpracována na základě předem stanoveného schématu, který je dán zadáním. Toto schéma autor naplňuje jak v narativní, tak i ve statistické části. Nevyhnul se však některým nedostatkům, zejména co se týká formulace cíle práce a formulace pracovních metod či jazykového zpracování. Přes tyto výhrady považuji předloženou diplomovou práci Matouše Pavlíka za přínosnou, za naplňující požadovaná kritéria. Proto ji **doporučuji k obhajobě**.

V Praze dne 3. září 2015

PhDr. František Kolář, CSc.